

## Arrest

**nr. 312 679 van 9 september 2024**  
**in de zaak RvV X / IX**

**Inzake:** X

**Gekozen woonplaats:** ten kantore van advocaat J. RICHIR  
Place de la Station 9  
5000 NAMUR

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,**

Gezien het beroep dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 april 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2024.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij van 14 augustus 2024.

Gezien de aanvullende nota van de verzoekende partij van 16 augustus 2024.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat M. KALIN, loco advocaat J. RICHIR.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*“U verklaarde over de Afghaanse nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn uit het dorp [G.G.], gelegen in het district Momandara van de provincie Nangarhar. U bent een Pashtoun en soennitisch moslim. U liep school tot de zesde graad en volgde lessen in de moskee.*

*Uw vader werkte reeds lang als malik en onderhield hierbij nauwe contacten met de voormalige overheid. In 2014-2015 werkte hij samen met de NGO, National Unite, om een school te bouwen voor jongens en meisjes in uw dorp. Uzelf werkte in een vaccinatiecentrum van 2016 tot eind 2020.*

*In het kader van uw vaders werk voor de NGO met betrekking tot de school, ontving hij in 2017 of 2018 een dreigbrief van de taliban waarin stond dat bepaalde vakken tegen de islamitische regels waren en dat uw vader geen toestemming had mogen geven voor het oprichten van een school waar ook meisjes heen konden gaan. In dit kader vond er ook een ontploffing plaats in de school. De school werd dan een paar maanden gesloten, maar is sindsdien wel weer open.*

*Ongeveer een maand voor uw vertrek vond er 's nachts een grootschalige operatie plaats van de overheid, gericht op de taliban. Hierbij vielen verschillende doden en gewonden bij beide partijen. In de nasleep van deze actie, beschuldigden de taliban uw vader ervan een spion voor de overheid te zijn. Ze belden naar uw vader om deze beschuldiging te uiten. Uw vader nam dit niet serieus. Vijftien à zestien dagen na het gevecht, ontvingen jullie een dreigbrief van de taliban waarin stond dat zowel u als uw vader moesten stoppen met jullie werk en dat u bij hen moest komen werken, anders zouden de taliban voor serieuze problemen zorgen voor jullie. Uw vader nam dit wederom niet serieus en bleef werken. U mocht niet meer naar school gaan van uw vader en u ging nadien nog één dag werken. Acht à negen dagen na de dreigbrief kwamen de taliban naar jullie huis en zeiden ze tegen uw moeder dat ze u en uw vader zouden vermoorden als ze jullie zouden vinden. Uw moeder loog en zei dat jullie niet thuis waren. Toen uw vader de dag erna thuiskwam, besloot hij dat u moest vluchten uit Afghanistan.*

*Zeven à acht dagen later heeft uw vader een smokkelaar geregeld en bent u gevlucht uit Afghanistan. Uw vader is samen met u gevlucht, maar jullie zijn mekaar snel kwijtgeraakt onderweg.*

*U vertrok eind 2020 en bent ongeveer negen maanden onderweg geweest. U kwam op 12 september 2021 toe in België, waar u op 13 september 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende.*

*Na uw vertrek kwamen de taliban nog één keer vragen waar u bent, anderhalve maand na uw aankomst in België. Hierbij doorzochten ze uw huis en zeiden ze nogmaals tegen uw moeder dat ze u en uw vader zouden doden. Uw vader kwam nog twee keer naar huis, maar sinds vier à vijf maanden geleden, hebt u geen informatie over hem.*

*Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: een certificaat van uw werk in het vaccinatiecentrum; twee documenten over uw vaders werk voor de NGO in het kader van de school die hij liet bouwen; een document van uw vaders werk als malik; een foto van uw vader en de districtleider van uw dorp, [N.]; uw vaders taskara en uw eigen taskara.*

#### **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*U vreest gedood te worden door de taliban omdat er een grootschalige operatie van de overheid op de taliban plaatsvond en de taliban dachten dat uw vader had gespioneerd voor de overheid. Hierna ontvingen zowel u als uw vader bedreigingen van de taliban dat jullie moesten stoppen met jullie werk en dat u voor de taliban moest komen werken.*

*Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.*

*Vooreerst, de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt op serieuze wijze ondermijnd door uw weinig consistente verklaringen tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS omtrent uw problemen met de taliban. Uit uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud bleek dat u en uw vader in totaal drie keer werden bedreigd door de taliban. Zo verklaarde u dat er een maand of anderhalve maand voor uw vertrek, een nachtelijke operatie plaatsvond van de overheid met de taliban als doelwit (NPO, p. 7, 10 & 14). Na die operatie belden de taliban naar uw vader om te zeggen dat hij had gespioneerd voor de overheid. Uw vader nam dit niet serieus en legde de telefoon toe (NPO, p. 10 & 16). Ongeveer vijftien à zestien dagen na de veiligheidsoperatie hebben de taliban*

een dreigbrief achtergelaten in jullie huis waarin werd geëist dat uzelf en uw vader zouden stoppen met jullie werk en dat u voor de taliban zou komen werken (NPO, p. 10, 17 & 18). Acht of negen dagen nadien zijn de taliban ook nog eens langsgekomen bij jullie thuis waarbij de taliban tegen uw moeder zeiden dat als jullie niet stopten met jullie werk, jullie zouden worden gedood (NPO, p. 10, 19 & 20). Aangezien u tot driemaal toe werd bedreigd door de taliban om te stoppen met uw werk, is het bijzonder frappant dat u tijdens uw interview bij de DVZ louter melding heeft gemaakt van de dreigbrief (Vragenlijst CGVS, d.d. 03/06/2022, vraagnr. 3.5). Wanneer u met deze vaststelling werd geconfronteerd, ontkende u dat u bij de DVZ hebt nagelaten over de drie momenten waarop u werd bedreigd door de taliban te spreken (NPO, p. 24). Nochtans werd het verslag van het interview u in het Pashtou voorgelezen en hebt u met uw handtekening bevestigd dat de inhoud van het verslag waarachtig was. Aan het begin van het persoonlijk onderhoud bevestigde u bovendien dat het interview bij DVZ goed was verlopen en dat u er kort alle elementen kon vermelden waarom u gevlucht was uit Afghanistan (NPO, p. 2). Uw verklaring kan dus geen verschuiving bieden voor deze inconsistentie. De vaststelling dat u doorheen de asielprocedure inconsistente verklaringen aflegde over de bedreigingen die u voor uw vertrek van de taliban zou ontvangen hebben, ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Gelet op het summiere karakter van uw asielrelaas, het betreffen slechts drie bedreigingen van de taliban, kan er immers redelijkerwijze van u worden verwacht dat u alle drie de bedreigingen zowel bij het CGVS als bij de DVZ vermeld zou hebben.

Ten tweede, de vrijblijvende handelswijze van de taliban in het kader van de naar u en uw vader gerichte bedreigingen halen de geloofwaardigheid van uw relaas verder onderuit. Na de grootschalige operatie van de overheid op de taliban 's nachts waarbij verschillende talibanleden om het leven kwamen (NPO, p. 7, 10 & 14), ontving uw vader een telefoontje van de taliban waarin ze zeiden dat uw vader een spion was (NPO, p. 10 & 16). U kan zich niet meer herinneren wanneer dit telefoontje plaatsvond, daar uw vader u hier achteraf pas over vertelde (NPO, p. 16). Vijftien à zestien dagen na de operatie van de overheid, ontvingen jullie een dreigbrief thuis. Deze dreigbrief lag gewoon aan jullie huis tot iemand van uw gezin – uiteindelijk bleek dit uw moeder te zijn – deze vond (NPO, p. 10, 17 & 18). Dan duurde het opnieuw acht à negen dagen totdat de taliban naar uw huis kwamen om u en uw vader met de dood te bedreigen. Uw vader was niet thuis. Uw moeder loog dat u evenmin thuis was. De taliban geloofden uw moeder omdat ze een vrouw was en aan het huilen was (NPO, p. 10, 19 & 20). De taliban doorzochten uw huis op dit moment niet aangezien u in dit kader aangaf dat ze pas vanaf hun volgende bezoek, uw huis zouden doorzoeken (NPO, p. 20). Na uw vertrek uit Afghanistan, hebben de taliban uw huis slechts eenmaal bezocht om uw huis te doorzoeken, te vragen waar u was en u opnieuw met de dood te bedreigen. Daarbuiten is er niks gebeurd (NPO, p. 22). Dergelijke relatief zachte en weinig doortastende aanpak van de taliban – waarbij ze u op indirecte wijze bedreigden, hier telkens een aantal dagen tussen lieten, bij hun eerste inval nalieten om het huis te doorzoeken en slechts éénmaal langskwamen na uw vertrek – strookt echter niet met het door u geschetste beeld van de taliban en de veiligheidssituatie. Zo haalde u eerder in het persoonlijk onderhoud aan dat als mensen ingingen tegen de taliban, deze mensen werden meegenomen, bedreigd en geslagen door hen. Als mensen hun regels niet volgden, dan kwamen de taliban 's nachts naar de huizen van die mensen om hen mee te nemen (NPO, p. 8). Als de taliban wouden dat mensen met hen samenwerkten en deze mensen weigerden, dan namen ze die mensen met geweld mee, sloegen ze hen en straften ze hen. U verklaarde daarbij ook nog dat de taliban geen goede mensen zijn (NPO, p. 9). Deze harde aanpak van de taliban ten opzichte van mensen die hen tegenwerken wordt ook bevestigd door de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (EUAA rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 (beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf))). Gelet op deze door u geschetste context en de algemene informatie over de handelswijze van de taliban is het bijzonder frappant dat de taliban in uw geval van hun normale handelswijze hebben afgeweken door zich zo relatief vrijblijvend op te stellen jegens u en uw gezin, des te meer daar u en uw vader beschuldigd werden van spionage met verstrekende gevolgen – verschillende talibanleden kwamen immers om het leven bij de grootschalige actie van de overheid als gevolg van jullie voorgehouden spionage – voor de taliban. Deze vaststelling haalt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten en vrees compleet onderuit.

Ten derde, dient te worden vastgesteld dat zowel het gedrag van uzelf als het gedrag van uw vader weinig logisch zijn in het kader van de door u geschetste context en vrees. Zo verklaarde u dat uw vader de dreigementen van de taliban allesbehalve serieus nam na het telefoontje van de taliban. A fortiori, hij heeft het telefoontje met de taliban waarin ze uw vader ervan beschuldigden een spion te zijn gewoon beëindigd zonder iets te zeggen tegen hen (NPO, p. 10, 16 & 17). Toen jullie de dreigbrief van de taliban ontvingen, nam hij de situatie nog altijd niet serieus (NPO, p. 10 & 18). Tot aan de derde bedreiging bleef uw vader gewoon doorgaan met zijn werk en ook u mocht nog gewoon naar school gaan en werken tot jullie de dreigbrief ontvingen (NPO, p. 17-19). Dit gedrag is allesbehalve aannemelijk gelet op de ernst van de geformuleerde bedreigingen, en de door u geschetste context waaruit blijkt dat de taliban hardhandig omgingen met mensen die hen tegen werkten - ze namen die mensen namelijk mee, sloegen hen en straften hen (NPO, p. 8-9) – en dat zij 's nachts vrij konden rondlopen in uw dorp (NPO, p. 8). U vermeldde tijdens het persoonlijk onderhoud ook dat de taliban tegen vaccinaties waren omdat dit haram was (NPO, p. 13) en u gaf

*hierbij als voorbeeld een incident waarbij een collega een jaar voor uw vertrek in een ander dorp door de taliban werd meegenomen. Ze sloegen hem en dwongen hem om te stoppen met zijn werk. Deze persoon was heel erg toegetakeld (NPO, p. 13). In dergelijke gevaarlijke context kan er dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat jullie reeds vanaf de eerste bedreiging verregaande veiligheidsmaatregelen zouden genomen hebben, dat jullie er alles aan zouden gedaan hebben om niet meer zichtbaar te zijn voor de taliban, en dat jullie al zeker niet het risico genomen zouden hebben om jullie werk verder te zetten. De vaststelling dat het gedrag van u en uw vader weinig logisch is in het kader van de door u geschetste context, doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.*

*Ten vierde, vallen uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS over het gezamenlijke vertrek met uw vader en over de verblijfssituatie van uw vader sinds uw vertrek, moeilijk te verzoenen met wat u hierover vertelde bij de DVZ. Wat betreft het vertrek van u en uw vader, gaf u bij het CGVS aanvankelijk aan dat u na uw vertrek uit Afghanistan op de hoogte werd gebracht van het feit dat uw vader ook was weggegaan. U vertelde dat u gevlucht was en u dacht dat hij ook gevlucht was (NPO, p. 6). Aan het einde van het persoonlijk onderhoud verduidelijkte u dat u samen met hem van thuis vertrokken was nadat jullie voor de derde keer bedreigd werden door de taliban, en dat jullie elkaar onderweg waren kwijtgeraakt (NPO, p. 22 & 24). Wat betreft de verblijfssituatie van uw vader sinds uw vertrek vertelde u dat u geen exacte informatie heeft over waar hij is. U wist niet of hij in Afghanistan, Iran of op een andere plek was (NPO, p. 6). U verklaarde dat u al vanaf de dag van uw vertrek niet wist waar hij zich bevond (NPO, p. 10). Bij uw aankomst in België vernam u van uw familie enkel dat hij sinds jullie samen gevlucht waren nog tweemaal voor één à twee uren naar huis kwam om naar u te vragen (NPO, p. 6, 10, 22, 23 & 24). Voorgaande verklaringen over het gezamenlijke vertrek van u en uw vader, en over de verblijfssituatie van uw vader sinds jullie vertrek, vallen moeilijk te rijmen met de verklaringen die u hierover aflegde bij de DVZ. Wat betreft uw vertrek, verklaarde u tijdens het interview bij de DVZ – dat plaatsvond negen maanden na uw aankomst in België – dat uw vader geen andere keuze had dan u weg te halen uit Afghanistan en dat u vertrok uit Afghanistan. Hoewel u aangaf dat uw vader uw smokkelaar had geregeld (Fiche Mineur Etranger Non Accompagné, d.d. 13/09/2021; Verklaring DVZ, d.d. 3/06/2022, rubrieknr. 13, 32 & 33), vermeldde u noch tijdens het interview bij de DVZ, noch bij het invullen van de fiche niet-begeleide minderjarige dat uw vader samen met u vertrokken was. Wat betreft de verblijfssituatie van uw vader sinds uw vertrek, gaf u tijdens het interview bij de DVZ aan dat uw vader – hoewel u bij het CGVS beweerde niet te weten of hij in Afghanistan, Iran of op een andere plek verbleef – wel degelijk nog steeds in Afghanistan woonde. U gaf hierbij aan dat – hoewel u bij het CGVS vertelde dat hij sinds jullie gevlucht waren maar twee keer thuis was gekomen voor één à twee uur – hij soms thuis woonde, en soms ondergedoken leefde (Vragenlijst CGVS, d.d. 03/06/2022, vraagnr. 3.5).*

*Dit blijkt ook uit het feit dat u in uw verklaring bij de DVZ aangaf dat uw vader nog steeds in [G.G.] woonde (Verklaring DVZ, d.d. 3/06/2022, rubrieknr. 13.). Het gegeven dat uw verklaringen bij het CGVS over het gezamenlijke vertrek met uw vader en over de verblijfssituatie van uw vader sinds uw vertrek, niet stroken met de verklaringen die u hierover aflegde bij de DVZ, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Aangezien u met uw vader vertrokken zou geweest zijn omdat jullie door de taliban bedreigd werden, en u sinds uw vertrek nog contact had met uw familie (NPO, p. 5 & 6), kan er immers redelijkerwijze verwacht worden dat u over deze elementen éénduidige verklaringen zou afleggen doorheen de asielprocedure.*

*Voorgaande vaststelling klemmt des te meer daar uw verklaringen bij het CGVS omtrent het moment van de dag waarop uw vader na zijn vertrek tweemaal terugkeerde naar huis eveneens inconsistent zijn. U gaf tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat uw vader de twee keren na jullie vlucht dat hij nog naar huis is gekomen, altijd 's nachts langskwam (NPO, p. 6). Later verklaarde u daarentegen dat dit overdag was (NPO, p. 23). Wanneer u om duidelijkheid werd gevraagd in dit verband gaf u aan dat uw moeder u had gezegd dat uw vader twee keer overdag langskwam, maar dat het mogelijk is dat u een foutje hebt gemaakt door te zeggen dat dit 's nachts was, doch dat u niet wist hoe dit is kunnen gebeuren (NPO, p. 24). De uitleg die u hiervoor verschaftte kan het CGVS echter niet overtuigen, aangezien er redelijkerwijze van u mag worden verwacht dat u consistente verklaringen zou afleggen over zo'n essentieel element van uw asielrelaas, zijnde de momenten waarop uw vader – die samen met u werd bedreigd door de taliban – het risico nam om naar huis terug te keren omdat hij naar u wou informeren. Deze vaststelling doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.*

*Tenslotte, de geloofwaardigheid van uw relaas wordt verder ondermijnd door uw gebrek aan interesse wat betreft de acties van de taliban jegens u en uw familie na uw vertrek. De taliban zijn volgens uw verklaringen nog eens langsgeslagen na uw vertrek om jullie huis te doorzoeken, achter u te vragen en u met de dood te bedreigen. U kwam hierachter een maand of anderhalve maand nadat u in België was aangekomen. U gaf uitdrukkelijk aan dat u niet aan uw moeder heb gevraagd wanneer deze ontmoeting met de taliban plaatsvond, noch met hoeveel personen ze langskwamen (NPO, p. 22). Gelet op de ernst van de door u aangehaalde feiten en vrees en het belang ervan voor uw asielrelaas, kan minstens van u worden verwacht*

*dat u meer inspanningen zou hebben geleverd om informatie te vergaren in dit verband. U gaf tijdens het persoonlijk onderhoud immers aan dat u sinds u in België bent nog contact hebt gehad met uw moeder (NPO, p. 6), waardoor u dus meermaals de kans had om meer informatie te vergaren over de nasleep van uw problemen met de taliban na uw vertrek. U hebt nagelaten deze inspanningen te leveren en dat haalt de geloofwaardigheid van uw relaas onderuit.*

*Daarnaast meent het CGVS dat er ernstige twijfels rijzen over uw profiel als vaccinatiemedewerker in uw dorp – u verklaarde dat u in 2016 bent begonnen met vaccinatiewerk en dat u in dit kader vaccinaties moest toedienen aan kinderen (NPO, p. 4) – omwille van volgende redenen.*

*Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u hebt nagelaten uw job als vaccinatiemedewerker te vermelden tijdens uw eerste interview bij de DVZ. Deze omissie is heel frappant, daar u tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat uw werk één van de redenen was waarom de taliban u viseerden en bedreigden. U haalde immers aan dat u moest stoppen met uw werk als vaccinatiemedewerker door uw problemen met de taliban (NPO, p. 4-5), aangezien de taliban tegen vaccinaties zijn (NPO, p. 13). In de dreigbrief die u en uw vader ontvingen van de taliban, stond bovendien expliciet dat u moest stoppen met uw werk als vaccinatiemedewerker en dat ze u anders zouden doden (NPO, p. 10). Gelet op het gegeven dat uw job als vaccinatiemedewerker één van de aanleidingen vormde waarom u bedreigd werd door de taliban, is het allesbehalve aannemelijk dat u dit werk niet reeds vroeger had vermeld bij de DVZ. Wanneer u met deze omissie werd geconfronteerd, gaf u toe dat het fout was van u om het niet te vermelden, doch dat u stress had en dat veel mensen tegen u zeiden dat het niet belangrijk was (NPO, p. 24). Deze verklaring overtuigt echter allerminst, daar redelijkerwijze van u kan worden verwacht dat u dergelijk belangrijk element als uw werk als vaccinatiemedewerker reeds zou hebben vermeld tijdens het interview bij de DVZ - dat pas negen maanden na uw aankomst in België plaatsvond -, daar het ging om één van de aanleidingen van de bedreigingen van de taliban. Deze flagrante omissie doet dan ook op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw profiel als vaccinatiemedewerker. In ondergeschikte orde, zijn uw verklaringen omtrent uw job als vaccinatiemedewerker weinig aannemelijk gelet op de leeftijd waarop u dit werk zou aangevat hebben. U gaf tijdens het persoonlijk onderhoud immers aan dat uw verklaring toen u aankwam in België dat u zestien jaar was niet klopte (NPO, p. 3), waardoor kan worden afgeleid dat u akkoord gaat met de leeftijdtest die werd uitgevoerd. Op basis van de leeftijdtest werd bepaald dat uw vermoedelijke geboortedatum 1 januari 2002 is. U gaf aan dat u in 2016 begonnen was met uw vaccinatie-werk (NPO, p. 4) en u staaft dit ook met een certificaat. Dit zou echter betekenen dat u ongeveer veertien jaar oud was toen u met dit werk begon, wat weinig aannemelijk is, daar dit een zeer jeugdige leeftijd betreft om dergelijk werk te starten. Deze onwaarschijnlijkheid ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw profiel als vaccinatiemedewerker. Het certificaat dat u neerlegde om aan te tonen dat u in [M.] als vaccinatiemedewerker werkte van 8 september 2016 tot 31 december 2020, kan de geloofwaardigheid van uw profiel als vaccinatiemedewerker niet herstellen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat allerhande documenten tegen betaling gefabriceerd kunnen worden, wat de bewijswaarde van dit certificaat verder relativeert. Tenslotte, vormt het gegeven dat de Engelse vertaling van lage kwaliteit is tevens een element dat doet twifelen aan de formele echtheid van het document. Met dit bewijsdocument bent u er dus niet in geslaagd de conclusie van het CGVS dat uw profiel als vaccinatiemedewerker ongeloofwaardig is om te buigen.*

*Zelfs indien geloof zou kunnen worden gehecht aan uw profiel als vaccinatiemedewerker – quod non – moet nog worden opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat gezondheidsmedewerkers niet systematisch vervolgd worden in Afghanistan. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA COIQuery Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 (<https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat er in het algemeen geen sprake is van een situatie waarin alle gezondheidsmedewerkers te maken krijgen met vervolging. Het is bijgevolg aan u om specifieke redenen aan te brengen waarom u wel een nood aan bescherming zou dienen te koesteren. Eventuele vervolging van personen met dit profiel hangt af van specifieke elementen, zoals onder andere gender, (gepercipieerde) links met bepaalde partijen in het conflict en betrokkenheid bij activiteiten die ingaan tegen de normen en waarden van de taliban of die gepercipieerd worden als ingaand tegen de belangen van de taliban. U dient bijgevolg aan te tonen waarom u een nood aan bescherming zou hebben omwille van deze functie. U bent hier niet in geslaagd. Uit uw verklaringen blijkt dat u werkte als vaccinatiemedewerker (NPO, p. 4 & 13), doch waren uw verklaringen hieromtrent ongeloofwaardig (cfr. supra). Een vrees voor vervolging louter omdat u werkte als vaccinatiemedewerker maakt u aldus niet*

aannemelijk. Bovendien zijn ook uw verklaringen betreffende de concrete vervolgingsfeiten die u zou hebben meegemaakt ongeloofwaardig (cfr. supra). Daarenboven blijkt uit recente informatie, die werd toegevoegd aan uw administratief dossier (UN, Taliban backs WHO polio vaccination campaign across Afghanistan next month, October 2021, (beschikbaar op <https://news.un.org/en/story/2021/10/1103322>) ; Aljazeera, Taliban launches annual polio vaccination drive in Afghanistan, March 2023, beschikbaar op <https://www.aljazeera.com/news/2023/3/14/taliban-launches-annual-polio-vaccination-drive-in-afghanistan>) dat de taliban vaccinatie tegenwoordig toelaten. Omwille van deze vaststellingen, is het CGVS genoodzaakt te concluderen dat er uit uw werk als vaccinatiemedewerker, indien hier enig geloof zou kunnen worden gehecht, geen gegronde vrees voor vervolging kan worden afgeleid.

Het profiel van uw vader als dorpsoudere wordt op zich niet betwist door het CGVS. Uw vader was een oudere in uw dorp, ging naar vergaderingen in het districthuis waar hij overlegde met de overheid en tevens bemiddelde tussen mensen bij conflicten (NPO, p. 11). U verklaarde tevens dat uw vader in uw dorp in het kader van zijn rol als malik had samengewerkt met een NGO, genaamd "National Unite" om een school voor jongens en meisjes te laten bouwen in 2014-2015 (NPO, p. 9, 10 & 12). U legde verschillende documenten voor die het werk van uw vader voor de NGO konden staven. Wat betreft de rol van uw vader als dorpsoudere, kon u ook een werkdocument in dit verband voorleggen en een foto van uw vader met de districtleider, genaamd [N.] (NPO, p. 12). Het loutere feit dat u de zoon bent van iemand die als dorpsoudere overlegde met de overheid en samenwerkte met een NGO, volstaat echter niet om als vluchteling erkend te worden. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 (<https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die behoorden tot de voormalige overheid te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw vader een malik was die banden onderhield met de overheid en dat hij gevlucht was omdat hij door de taliban van spionage voor de overheid beschuldigd werd (NPO, p. 10, 16, 17, 20 & 22). Er werd in deze beslissing al op uitvoerige wijze aangetoond dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan deze problemen (zie supra.). Voorts verklaarde u dat uw vader in het kader van zijn werk voor de NGO met betrekking tot de school, enkele jaren eerder - in 2017 of 2018 - een dreigbrief ontving van de taliban waarin stond dat bepaalde vakken tegen de islamitische regels waren en dat uw vader geen toestemming had mogen geven voor het oprichten van een school waar ook meisjes heen konden gaan. In dit kader vond er ook een ontploffing plaats in de school. De school werd dan een paar maanden gesloten, maar is sindsdien wel weer open (NPO, p. 12-13). Omtrent deze eerdere vervolgingsfeiten in hoofde van uw vader rijzen serieuze twijfels, gezien u hebt nagelaten deze problemen te vermelden bij de DVZ hoewel er redelijkerwijze van u kan worden verwacht dat u alle relevante elementen van uw asielrelaas reeds van in het begin van de asielprocedure zou vermeld hebben. Uit uw verklaringen over deze bedreiging in 2017 of 2018 kan verder geen actuele gegronde vrees voor vervolging in hoofde van u of uw vader worden afgeleid omwille van zijn rol als malik. U verklaarde immers dat u en uw vader sinds deze éénmalige dreigbrief nooit meer persoonlijke problemen hebben gehad omwille van het werk van uw vader voor de NGO, noch omwille van zijn werk als malik (NPO, p. 12-13). Er blijkt dus geen gegronde vrees voor vervolging in hoofde van uw vader omwille van zijn profiel. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de bedreigingen jegens uw vader, jullie gezamenlijke vlucht uit Afghanistan en zijn huidige verblijfplaats (cfr. supra), toont u de problematische actuele situatie waarin uw vader zich volgens uw verklaringen bevindt bovendien niet aan.

Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen met bepaalde profielen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke geloofwaardige zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een dorpsoudere met banden met de voormalige overheid, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zelf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. Derhalve toont het profiel van uw vader geen gegronde vrees voor vervolging aan in uw hoofde.

De documenten die u heeft neergelegd vermogen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet te veranderen. Uw taskara zegt hoogstens iets over uw identiteit en deze staat niet ter discussie. De taskara van uw vader zegt hoogstens iets over zijn identiteit en de familieband die tussen jullie bestaat, beide elementen die evenmin in vraag worden gesteld. Uit de door u voorgelegde documenten blijkt dus geen link met de door u aangehaalde vrees en feiten.

Er dient geconcludeerd te worden dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas. U bent er dan ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u in Afghanistan een gegronde vrees dient te koesteren

voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf), de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf), EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf), de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september

2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

*In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.*

*De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.*

*U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U liet na bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.*

*Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.*

*Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.*

*Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).*

*Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die*

pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegensprekend, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

*Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.*

*Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Focus\\_Kabul\\_City\\_Mazar\\_Shari](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari) en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.*

*Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.*

*Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.*

*U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.*

*Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio-economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.*

*Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.*

*Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.*

*Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.*

*Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.*

*In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.*

*Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

Toen u werd gevraagd wat u denkt dat er met u zou gebeuren als u terug zou moeten keren naar Afghanistan, beweerde u onder andere dat de taliban u als ongelovig zouden beschouwen door uw verblijf in Europa (NPO, p. 11). In dit verband haalde u aan dat de taliban zouden denken dat u hier met buitenlanders omgaat, dat u alcohol drinkt en dat u zelf ondertussen ook ongelovig zou zijn geworden en niet meer zou bidden (NPO, p. 23). U vertelde echter dat dit niet overeenstemt met de realiteit gezien u geen alcohol drinkt en u nog altijd bidt (NPO, p. 23). U beperkte zich verder tot het gegeven dat u zich veilig en gelukkig voelt hier (NPO, p. 23). Het gegeven dat de taliban u omwille van uw verblijf in Europa zouden beschouwen als een ongelovige, die alcohol drinkt en met buitenlanders omgaat, vormt echter louter een blote bewering die u op geen enkele wijze staft met objectieve elementen. Wanneer u gevraagd werd hoe de taliban te weten zouden komen dat u in België verblijven heeft, kon u geen enkele concrete indicatie aanreiken waaruit blijkt dat de taliban hiervan op de hoogte zouden zijn en dat zij u als ongelovige zouden beschouwen. Integendeel, u beperkte zich tot het vage en algemene antwoord dat mensen die hier in Europa of België leven, voor hen allemaal ongelovig zijn (NPO, p. 23). Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat de taliban bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan zouden te weten komen dat u in België hebt verbleven en dat zij u als ongelovige zouden beschouwen.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

### 2. Stukken die aanvullend werden neergelegd

Op 14 augustus 2024 heeft verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments”, 4 november 2022;
- EUAA, “Afghanistan Security Situation”, augustus 2022;
- EASO “Afghanistan Country Focus”, januari 2022;
- EUAA, “Afghanistan Country Focus”, december 2023;
- EUAA “Country Guidance: Afghanistan”, mei 2024;
- EUAA, “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”, augustus 2022;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”, augustus 2020;
- EUAA, “Afghanistan: Targeting of individuals”, augustus 2022;
- UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”, juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban, 14 december 2023;
- EUAA “COI Query Afghanistan – Major legislative, security-related and humanitarian developments”, 2 februari 2024.

Verzoeker heeft op 16 augustus 2024 een aanvullende nota neergelegd en heeft hierbij, om zijn standpunt te onderbouwen dat hij wel degelijk bepaalde risico's loopt in Afghanistan, de volgende stukken gevoegd:

- Twee foto's van een brandende vrachtwagen;
- Zes loonbrieven;
- Elf getuigenissen van collega's en vrienden.

### 3. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

#### 4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 1.A.2. van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: de Vluchtelingenconventie), van artikel 1.2. van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te New York, op 31 januari 1967 en goedgekeurd bij wet van 27 februari 1969 (hierna: het Vluchtelingenprotocol), van artikel 3 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, aangenomen te New York op 20 november 1989 en goedgekeurd bij wet van 25 november 1991 (hierna: het Kinderrechtenverdrag), van artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000 (hierna: het Handvest van de grondrechten), van de artikelen 2 en 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn 2011/95/EU), van artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2003), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991). Hij betoogt tevens dat een “*duidelijke beoordelingsfout*” werd gemaakt.

Wat betreft de ingeroepen schending van het artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (cf. RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

Waar verzoeker de schending aanvoert van de artikelen 2 en 4 van de richtlijn 2011/95/EU moet worden geduid dat deze bepalingen reeds werden omgezet in de nationale rechtsorde. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulieren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van de richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn (cf. HvJ 4 december 1997, C-253/96 tot en met C-258/96, Kampelmann, punt 42; zie tevens HvJ 3 december 1992, C-140/91, C-141/91, C-278/91 en C-279/91, Suffritti, punt 13; RvS 2 april 2003, nr. 117.877). Verzoeker toont dit evenwel niet aan. Hij kan dan ook niet nuttig verwijzen naar voormelde bepalingen. Er blijkt daarenboven ook niet dat verweerder een andere inhoud zou hebben gegeven aan de begrippen die zijn gedefinieerd in artikel 2 van de richtlijn 2011/95/EU of dat hij de beoordelingswijze van feiten en omstandigheden, zoals uiteengezet in artikel 4 van deze richtlijn, niet zou hebben gerespecteerd.

Er wordt evenmin aangetoond dat verweerder het begrip “*vluchteling*” een andere inhoud heeft gegeven dan deze die is bepaald in artikel 1.2. van het Vluchtelingenprotocol.

Aangezien verzoeker niet minderjarig is en geen kinderen heeft kan hij niet nuttig verwijzen naar artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag en naar artikel 24 van het Handvest van de grondrechten.

Verzoeker stelt verder in wezen dat verweerder niet op grond van een correcte feitenvinding of niet op redelijke wijze tot het besluit kwam dat hem geen internationale beschermingsstatus kan worden toegekend.

#### 4.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker houdt in eerste instantie voor dat verweerder onterecht besloot dat hij niet kan worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Voormelde wetsbepaling luidt als volgt:

*“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”*

Artikel 1.A.2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 bepaalt het volgende:

*“Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als “vluchteling” elke persoon:*  
*[...]*

*Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term "het land waarvan hij de nationaliteit bezit" elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept."*

Allereerst moet worden gesteld dat uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoeker bij de registratie van zijn verzoek om internationale bescherming, op 13 september 2021, verklaarde net geen zestien jaar oud, en dus minderjarig, te zijn. Uit een bottest die op 28 oktober 2021 werd uitgevoerd is evenwel gebleken dat verzoeker, op dat ogenblik, "een leeftijd [had] van 21,5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar". Hieruit blijkt dat verzoeker er niet voor terugschrikt om incorrecte verklaringen af te leggen. Van een vreemdeling die een verzoek om een internationale beschermingsstatus te verkrijgen indient mag worden verwacht dat hij geen valse verklaringen aflegt en wanneer wordt vastgesteld dat bepaalde van zijn verklaringen, die eenvoudig kunnen worden geverifieerd, niet waarheidsgetrouw zijn, dan is dit een gegronde reden om de andere verklaringen, omtrent gegevens die minder eenvoudig kunnen worden nagegaan, niet zonder meer te aanvaarden als een correcte weergave van de realiteit.

Daarnaast moet ook worden opgemerkt dat verzoeker, tijdens het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 3 juni 2022, verklaarde dat hij verscheidene Europese lidstaten doorkruiste (Griekenland, Roemenië, Hongarije en Duitsland). Van een vreemdeling die voorhoudt internationale bescherming nodig te hebben mag worden verwacht dat hij een verzoek hiertoe indient in de eerste staat die hem een dergelijke bescherming kan bieden en dat hij het resultaat van het onderzoek van dit verzoek afwacht. Verzoeker heeft dit duidelijk niet gedaan en dit vormt een aanwijzing dat wellicht andere motieven dan de nood aan een internationale beschermingsstatus aan de basis liggen van zijn vertrek uit Afghanistan.

Verzoeker hield bij de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming bij verweerder in wezen voor dat hij vreesde te worden vervolgd door de taliban of ernstige schade, in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet, te lijden omdat zijn vader, die malik was, en hij, die in een vaccinatiecentrum werkte, geen gevolg gaven aan de vraag van de taliban om hun activiteiten stop te zetten en omdat hij hun rangen niet verhoogde. Hij beweerde ook dat zijn vader door de taliban als een spion werd beschouwd en bedreigingen ontving.

De Raad dient te benadrukken dat een determinerende overweging in de bestreden beslissing de vaststelling is dat niet blijkt dat verzoeker ooit actief was in een vaccinatiecentrum en om die reden werd geïnviseerd door de taliban. De Raad stelt vast dat verzoeker ter onderbouwing van zijn stelling dat hij in een vaccinatiecentrum werkte een certificaat aanbracht waarin wordt aangegeven dat hij van 8 september 2016 tot 31 december 2020 als "social mobilizer" werkte in het raam van het "Vaccination Program Public Awareness". Zoals verweerder correct heeft aangegeven is dit certificaat gesteld in een gebrekkig Engels, wat toelaat aan te nemen dat het geen authentiek stuk is. Daarenboven heeft verweerder er evenzeer terecht op gewezen dat het niet aannemelijk is dat verzoeker op veertienjarige leeftijd deze taak al zou kunnen hebben aangevat. Verzoekers betoog dat poliovaccins kunnen worden toegediend via druppels in de mond en dat een veertienjarige een dergelijke actie kan uitvoeren gaat voorbij aan het feit dat hij nergens heeft aangegeven dat hij werd ingeschakeld voor het toedienen van vaccins tegen polio en het is hoe dan ook niet geloofwaardig dat iemand met een dergelijk jonge leeftijd zou zijn ingeschakeld in enig vaccinatieprogramma. Verzoekers verklaringen corresponderen bovendien ook niet met het certificaat dat hij aanbracht om zijn beweringen te staven. In dit certificaat wordt immers gesteld dat verzoeker, in het raam van een nationale bewustmakingscampagne inzake vaccinaties optrad, als "social mobilizer" in het district Momandara en niet als iemand die eenvoudig vaccins toediende. De uiteenzetting die verzoeker nog verstrekt om te duiden waarom hij het niet nuttig achtte om bij het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken melding te maken van deze beroepsactiviteit – verzoeker stelt dat zijn eigen tewerkstelling niet de voornaamste reden was waarom hij werd bedreigd en dat vrienden hem vertelden dat het niet belangrijk was melding te maken van deze activiteit – doet geen afbreuk aan het voorgaande. Er moet tevens worden geduimd dat verweerder de eventualiteit dat verzoeker toch enige taak als gezondheidsmedewerker zou hebben uitgeoefend in aanmerking nam. Hij heeft, met bronvermelding, uiteengezet dat er in Afghanistan geen sprake is van een situatie waarbij alle gezondheidsmedewerkers te maken krijgen met vervolging door de taliban en dat slechts in specifieke gevallen een vervolging waarschijnlijk is, onder meer indien het gaat om activiteiten die ingaan tegen hun normen en waarden of die gepercipieerd worden als ingaand tegen hun belangen. Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd waar hij stelt dat verweerder vaststelling dat uit verslaggeving blijkt dat de taliban vaccinatie ondertussen toelaten niet relevant is, omdat hij zelf verwijst naar de situatie in 2016. Het is

immers niet waarschijnlijk dat de taliban nog acties zullen ondernemen ten aanzien van personen die taken zouden hebben uitgevoerd die zij actueel goedkeuren.

Verzoeker kan ook niet voorhouden dat hij risico's loopt omdat hij niet inging op de vraag van de taliban om voor hen te werken of om met hen samen te werken. Uit de aan de Raad voorgelegde informatie (zie o.a. EUAA Afghanistan: Targeting of individuals, augustus 2022, blz. 188-190 en EUAA Country Guidance: Afghanistan, januari 2023, blz. 62-63) blijkt dat de taliban zelden gebruik maken van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door verzoeker wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Het is ook niet aannemelijk dat de taliban een samenwerking zou nastreven met iemand die niet aangaf hun doelstellingen genegen te zijn. Verzoekers bewering dat de taliban hem zouden viseren omdat hij weigerde zich bij hen aan te sluiten of om in te gaan op een vraag tot samenwerking is dan ook, zoals verweerder terecht heeft aangegeven, ongeloofwaardig.

Inzake verzoekers stelling dat hij dreigt te worden vervolgd omdat zijn vader actief was als malik en in die hoedanigheid samenwerkte met de toenmalige overheid en met niet-gouvernementele organisaties moet worden geëvalueerd dat hij uitdrukkelijk verklaarde dat "*het enige probleem*" dat zijn vader had was dat hij een school had opgericht en dat het een meisjesschool was (cf. gehoorverslag dd. 20 februari 2023, blz. 13). Er blijkt echter geenszins dat verzoekers vader het initiatief nam tot de bouw van deze school – verzoeker verklaarde dat een niet-gouvernementele organisatie naar het dorp kwam om een school te bouwen (cf. gehoorverslag dd. 20 februari 2023, blz. 12) – of dat hij enige zeggenschap had inzake het leerprogramma of betreffende de toegang van meisjesstudenten, waardoor het zinvol kon zijn druk op hem uit te oefenen. Er is tevens geen enkel bewijs dat de taliban in het verleden effectief enige bedreiging zouden hebben geuit omwille van de betrokkenheid van verzoekers vader bij de inrichting van onderwijs in het dorp. Voorts moet ook worden vastgesteld dat verzoeker bij het gehoor op 13 september 2021 en bij het gehoor op 3 juni 2022 totaal geen melding maakte van bedreigingen door de taliban die gelieerd waren aan de oprichting van een school, terwijl toch mocht worden verwacht dat hij, indien deze problematiek zich werkelijk zou hebben voorgedaan, hieromtrent toch iets zou hebben gezegd. Verzoekers betoog, dat hem bij het gehoor op 3 juni 2022 werd verzocht om zijn asielrelaas kort weer te geven, vormt geen verantwoording voor het feit dat hij een element dat hij heden schijnbaar als zeer belangrijk beschouwt niet heeft vermeld. Verweerder kan dan ook worden gevolgd in zijn standpunt dat het ongeloofwaardig is dat verzoeker of zijn vader werden bedreigd omwille van enige betrokkenheid bij de bouw van een school of het verstrekken van onderricht.

Het gegeven dat verzoekers vader als malik contacten had met de overheid laat ook niet toe te concluderen dat de taliban hem als een spion zouden beschouwen, laat staan dat zij tegen verzoeker zelf maatregelen zouden willen nemen. In dit verband dient ook te worden opgemerkt dat verzoeker verklaarde eigenlijk niet te weten waar zijn vader verblijft, maar wel stelde dat deze, nadat hij zelf was vertrokken, nog tweemaal naar de gezinswoning kwam. Een dergelijk optreden is moeilijk verenigbaar met de voorgehouden vrees voor de taliban die, volgens verzoeker, in het dorp aanwezig waren (cf. gehoorverslag dd. 20 februari 2023, blz. 8).

Verzoekers uiteenzetting dat zijn vader, als malik, de steun had van de dorpingen en de taliban daarom niet onmiddellijk durfde op te treden wijzigt niets aan het voorgaande. Zijn stelling dat hij vindt dat verweerder hem, gelet op wat is bepaald in artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, bijkomende vragen had moeten stellen omtrent de rol van een malik of de "*geweldloze aanpak van de taliban*" is niet dienstig. Voormelde bepaling voorziet dat een verzoeker om internationale bescherming dient te worden geconfronteerd met eventuele tegenstrijdige verklaringen en inzake de rol die een malik heeft of de wijze waarop zijn familie werd benaderd werd geenszins vastgesteld dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde. Een zelfde vaststelling moet worden gedaan waar verzoeker stelt niet akkoord te gaan met verweerders overwegingen inzake de houding die zijn vader, volgens hem, aannam nadat hij zou zijn bedreigd. Verzoeker heeft daarenboven in de procedure voor de Raad elke verduidelijking die hij wilde geven kunnen geven, zodat zelfs niet blijkt welk belang hij heeft bij zijn grief dat hij de kans had moeten krijgen om verdere verduidelijkingen te verstrekken.

Door aan te geven dat hij niet akkoord gaat met een aantal niet determinerende overwegingen in de bestreden beslissing en door te stellen dat hij het niet eens is met verweerders appreciatie van bepaalde verklaringen die hij aflegde toont hij niet aan dat verkeerdelijk werd geoordeeld dat hij niet in aanmerking komt voor een internationale beschermingsstatus.

Bij zijn aanvullende nota van 16 augustus 2024 voegt verzoeker nog twee foto's van een brandende vrachtwagen. Hij licht toe dat het de vrachtwagen van zijn familie is en de taliban dit voertuig in brand staken om zijn verwanten ertoe te brengen mee te delen waar hij zich bevindt. De Raad dient aan te geven dat uit de voorgelegde foto's niet kan worden afgeleid dat de erop afgebeelde vrachtwagen moedwillig in brand werd gestoken. De foto's tonen een vrachtwagen die stilstaat op de openbare weg waarbij rook en vlammen

vanonder de motorkap en uit de cabine komen, wat het gevolg kan zijn van een mechanisch defect. De foto's onderbouwen verzoekers beweringen dus niet. Verzoeker verklaarde ook dat de vrachtwagen waarover zijn familie beschikte werd verkocht en dat met het geld van deze verkoop zijn reis naar Europa werd bekostigd (cf. gehoorverslag dd. 20 februari 2023, blz. 21). Zijn betoog dat de taliban een vrachtwagen, die, indien zijn verklaringen correct zijn, ondertussen aan iemand anders toebehoort, in brand zouden hebben gestoken om druk te zetten op zijn verwanten is dan ook compleet onzinnig.

Door bij zijn aanvullende nota, zonder bijkomende toelichting, nog stukken te voegen waaruit blijkt dat hij, tijdens de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming, was tewerkgesteld in België en dat verschillende personen zich lovend over hem uitlaten, toont verzoeker ook niet aan dat hij enig gevaar in Afghanistan loopt.

De beschouwingen van verzoeker leiden niet tot de conclusie dat hij onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet valt.

#### 4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

In wat kan worden beschouwd als een tweede onderdeel van zijn middel houdt verzoeker voor dat verweerder op incorrecte gronden of op onredelijke wijze tot het besluit kwam dat hem de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet kan worden toegekend.

Deze wetsbepaling luidt als volgt:

*“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.*

*§ 2. Ernstige schade bestaat uit :*

*a) doodstraf of executie; of,*

*b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*

*c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Aangezien verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig is kan op basis van dit relaas niet worden geoordeeld dat hij nood heeft aan de subsidiaire beschermingsstatus.

De stukken die verzoeker aanbrengt om aan te geven dat hij in België werkt aan zijn integratie laten de Raad niet toe te besluiten dat hij in Afghanistan een reëel risico op ernstige schade, in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet, zou lopen.

Betreffende zijn betoog dat hij in Afghanistan een reëel risico loopt op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet, moet worden opgemerkt dat verzoeker aangaf afkomstig te zijn uit de provincie Nangharar en dat uit de informatie waarover de Raad beschikt weliswaar blijkt dat er in deze provincie nog sprake is van willekeurig geweld, maar dat dit geweld actueel geen hoog niveau bereikt (cf. EUAA Country Guidance: Afghanistan januari 2023, blz 34 en EUAA Afghanistan: Country Focus, december 2023, blz. 38). Tevens kan nog worden geduid dat de UNAMA in juni 2023 nog een nieuw verslag heeft uitgebracht, waarin ook wordt geconcludeerd dat het aantal burgerdoden in Afghanistan significant is gedaald sedert de machtsovername door de taliban (UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan, 15 augustus 2021 – 30 mei 2023, blz. 12). In dit verslag wordt er eveneens op gewezen dat slachtoffers meestal vielen bij aanslagen die gericht waren tegen religieuze en etnische minderheden en overheidspersoneel. Soortgelijke inlichtingen kunnen worden teruggevonden in andere recente verslagen (EUAA Afghanistan: Country Focus, december 2023, blz. 31-35; EUAA Country Guidance: Afghanistan, mei 2024, blz 110-115). Er kan dus niet worden geoordeeld dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een bedreiging van zijn leven of persoon. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat verweerder het gevaar dat hij zou kunnen lopen in Afghanistan niet of niet correct inschatte en de bepalingen van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet schond

of dat er gegevens eigen aan zijn persoon zijn die toelaten te besluiten dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Verzoekers uiteenzetting dat een beslissing tot verwijdering aanleiding kan geven tot een inbreuk op artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 is niet ter zake, daar de bestreden beslissing geen beslissing tot verwijdering is.

De Raad kan enkel vaststellen dat niet blijkt dat verzoeker nood heeft aan de subsidiaire beschermings-status, zoals voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker bewijst met zijn betoog niet dat artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet werd geschonden. Hij verwijst weliswaar naar deze wetsbepaling, maar toont niet in concreto aan dat verweerder deze bepaling miskende.

Gezien het voorgaande kan niet worden besloten dat verweerder de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 of 48/6 van de Vreemdelingenwet of artikel 1 van de Vluchtelingenconventie heeft geschonden. Evenmin kan worden vastgesteld dat verweerder een *“duidelijke beoordelingsfout”* maakte.

Het middel kan niet worden aangenomen.

De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven.

Er is geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen.

Er kan niet worden besloten dat verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen september tweeduizend vierentwintig door:

G. DE BOECK,

voorzitter

M. CLAESEN,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. CLAESEN

G. DE BOECK